

מומחה לתכנון זמן הרצה בפני תלמידיו ועל מנת

להבהיר את דבריו נתן את ההדגמה הבאה:

הוא הניח על השולחן צנצנת בעלת נפח של כארבעה

ליטר ופתח רחב.

לאחר מכן הוציא תריסר אבנים בגודל של אגרוף והניחן

אחת אחת בצנצנת.

כשהצנצנת הייתה מלאה, ולא ניתן היה להכניס אבנים

נוספות, שאל המרצה:

האם הצנצנת מלאה?

התלמידים כאחד השיבו: **כן**.

האמנם? שאל המרצה.

הוא הוציא מתחת לשולחן דלי של חצץ גרוס ושכך את

חלקו לתוך הצנצנת.

הוא טלטל את הצנצנת כך שאבני החצץ מצאו את

מקומן בין האבנים הגדולות.

אז שאל: האם הצנצנת מלאה?

התלמידים אשר הבינו את שיטתו השיבו:

מן הסתם לא.

המרצה הוציא מתחת לשולחן דלי חול ושכך את החול

לתוך הצנצנת.

החול מילא את החללים בין האבנים הגדולות והחצץ.

שוב שאל המרצה:

האם הצנצנת מלאה?

לא! - צעקה הכיתה. אז לקח קנקן מים והערה את

תכנו לתוך הצנצנת עד שהתמלאה עד שפתה.

הוא התבונן בכיתה ושאל:

מה מטרת ההצגה הזו?

סטודנט חרוץ ענה:

אין זה משנה עד כמה סדר יומך עמוס,

אם תתאמץ תמיד תוכל לעשות דברים

נוספים.

**לא - השיב המרצה - לא זאת הנקודה.
ההצגה מלמדת אותנו שאם לא תניח
את האבנים הגדולות תחילה, לא
תצליח להכניסן לעולם.
אם תטרח על החצץ והחול, תמלא את
חייך בדברים קטנים שאינם באמת
חשובים לך, ולעולם לא תפנה לך זמן
איכותי הנחוץ לך בשביל הדברים
החשובים לך.**

(להקראה משותפת:

קריין - מרצה - תלמידים - סטודנט חרוץ).

נקודת בחירה - חשבון של רווח והפסד - החוכש לבחור

תארו לעצמכם שיט בנק המזכה אתכם בכל בוקר
בסכום של 86,400 ₪.
היתרה אינה עוברת מיום ליום
בכל לילה, כל סכום שלא הוצאתם במשך היום-
נחלק.

מה הייתם עושים?

מוציאים כל שקל, כמובן!

לכל אחד מאיתנו בנק שכזה: שם הבנק- זמן!

בכל בוקר אנו מזוכים ב86,400 שניות.

בכל לילה, מה שלא נוצל לטובה, הולך לאיבוד.

היתרה אינה עוברת ליום שלמחרת.

בכל יום נפתח החשבון מחדש.

בכל לילה מה שנותר- נחלק.

אם לא השתמשתם במה שהיה בחשבון- ההכסד
כולו שלכם.

האתמול הוא היסטוריה

המחר אינו ידוע

היום הוא מתנה

לכן באנגלית, קוראים לזמן הזה: present.

נדי לדעת מה ערכה של שנה-

שאלו ילד שנשאר ניתה

נדי לדעת מה ערכו של חודש-

שאלו אישה שילדה כג

נדי לדעת מהו ערכו של שבוע-

שאלו אדם שנסחף לאי בודד

נדי לדעת מה ערכו של יום-

שאלו אדם שהיה בכלא בטעות

נדי לדעת מהי ערכה של שעה-

שאלו ילד שצם בכעם הואשונה

נדי לדעת מה ערכה של דקה-

שאלו אדם שכספס את הרכבת

נדי לדעת מהי ערכה של שנייה-

שאלו אדם שניצל מתאונת דרכים

נדי לדעת מהי ערכה של מאייה-

שאלו ספורטאי שהגיע לחקום השני.

היחס לזמן,

**מה שמבטא למעשה את היחס לחיים עצמם,
הוא ניגוד נוסף שיש בין תורתנו לתרבות
ה"תקשורת".**

**באותה תרבות המטרה היא לבלות את הזמן, לא
להותיר זמן פנוי מבלי בידור ובילוי בנעימים.
ואילו בתורתנו, זמן חייו של אדם יקר מאד הוא
וכל רגע בו צריך להיות מנוצל כראוי.**

**הזמן הפנוי היקר שהאדם זכה לו בעידן המודרני
עם צמצום שעות העבודה, שצריך היה להיות
מוקדש לעמל תורה ליצירה רוחנית ולמחשבה
כוריה- מבוזבז על בידור שטחי שאינו בנוי על
ערכים**

מוסריים ורוחניים...

**על פי תורתנו מטרת החיים אינה רק בילוי
בנעימים אלא יש בהם ייעוד חשוב שאליו האדם
חותר כל ימיו ולו מקדיש הוא את זמנו.**

(הרב חיים סבתו "אל תרבותנו המקורית").

לפנייך

שני עיגולים

המחולקים ל-24 חלקים.

כל עיגול כזה הוא "עוגת הזמן" שלך.

כל חלק בעיגול מייצג שעה אחת ביממה.

חשבי על הדברים השונים שאת עושה במהלך יממה שגרתית

וצבעי בצבעים שונים את מספר השעות שאת מקדישה לכל סוג

של פעילות. (למשל 8 שעות שינה צבעי בירוק, שעתיים שיעורי

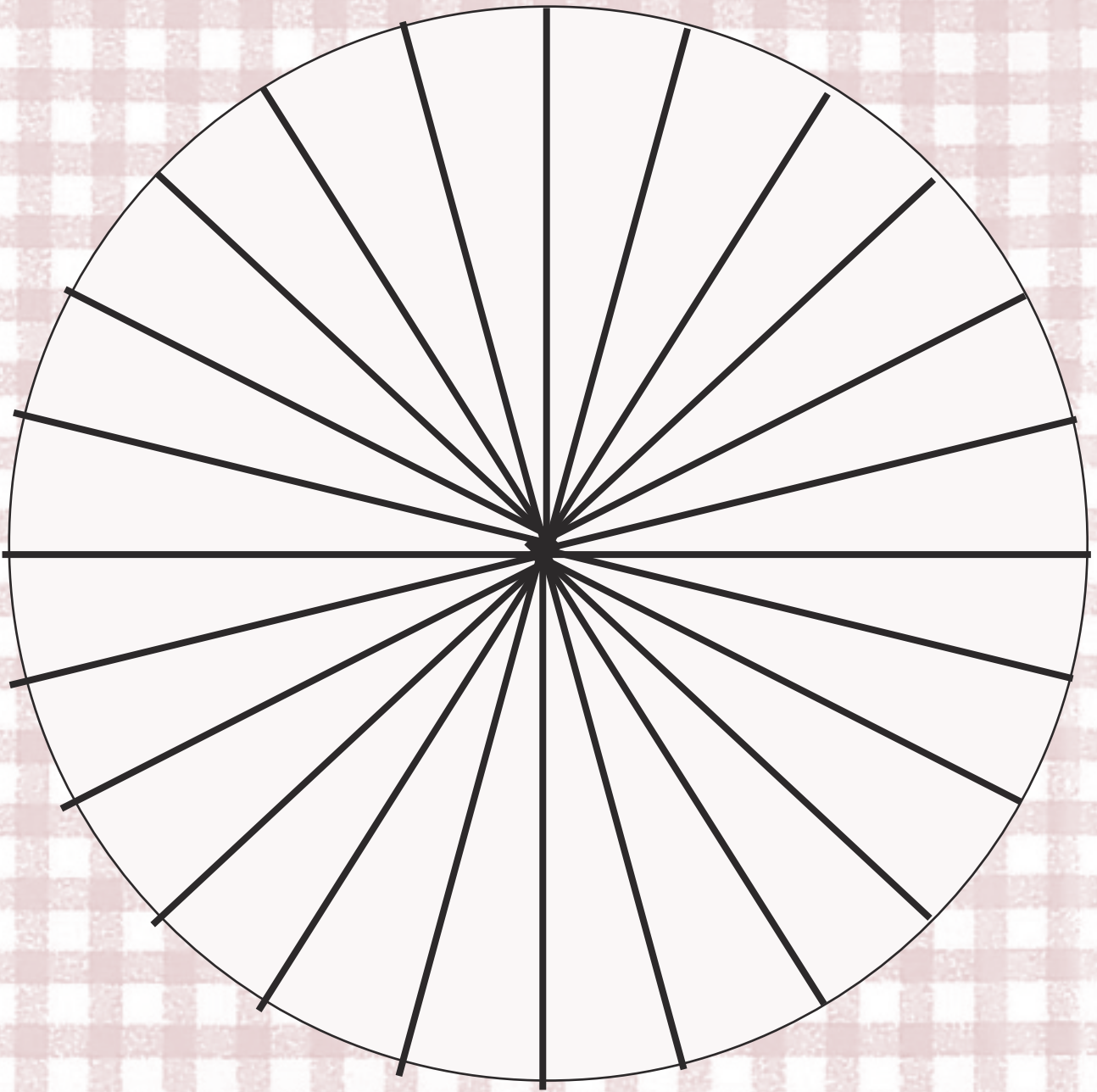
בית צבעי בכחול, פעילות בתנועת נוער צבעי בכתום. וכו'...על

פי מה שאת עושה ביממה שלך).

על העיגול השני עשי אותו דבר (צביעת שעות פעילות

שונות בצבעים שונים) לגבי יממה

ב"חופש הגדול".

נקודות להחשבה

מה "האבנים הגדולות" שלך?

(את מניחה אותן ראשונות כי אם לא תעשי

אותן הכי תצטערי)

מה "האבנים הקטנות"?

מה החול? והמים?

מה הניגוד בין מטרת הזמן בתרבות היהודית

לבין מטרת הזמן בתרבות המתוקשרת?

כתבי 3 דברים שבעינייך לעשות אותם יהיה

ניצול זמן ו3 דברים אחרים שבעינייך יהיו

"בזבוז זמן"

ההווה הוא מתנה...

איזו מתנה את יכולה לתת לעצמך בחופשה?

(משהו מיוחד שיטמח אותך מאד לעשות או

לחנות)

בדרך כלל אני ערה בחופש יותר
שעות ביממה מאשר בזמן הלימודים

או

אני ערה בחופש פחות שעות מאשר
בזמן הלימודים

הנטייה הטבעית שלי היא לנצל כל
רגע ובחופשה עלי להירגע

או

הנטייה הטבעית שלי היא להימרח
ולבזבז זמן ואם לא אעשה תוכניות
מראש, אצטער בסוף.

ארצה לקום מוקדם בבוקר
ולנצל את הזמן

או

הכיף של החופש הוא לקום מאוחר
ולא להיות בלחץ

	ערה כחות		ערה יותר
	קמה מאוחר		קמה מוקדם
	להכין תוכנית		להירגע

	ערה כחות		ערה יותר
	קמה מאוחר		קמה מוקדם
	להכין תוכנית		להירגע

	ערה כחות		ערה יותר
	קמה מאוחר		קמה מוקדם
	להכין תוכנית		להירגע

ערה יותר	קמה מוקדם	להירגע
ערה כחות	קמה מאוחר	להכין תוכנית

מה "האבנים הגדולות" שלך?
(את מניחה אותן ראשונות
כי אם לא תעשי אותן הכי תצטערי)
מה "האבנים הקטנות"? מה החול? והמים?

מה הניגוד בין מטרת הזמן בתרבות היהודית לבין
מטרת הזמן בתרבות המתוקשרת?

כתבי 3 דברים שבעינייך לעשות אותם יהיה ניצול
זמן ו3 דברים אחרים שבעינייך יהיו "בזבוז זמן"

ההווה הוא מתנה...
איזו מתנה את יכולה לתת לעצמך בחופשה?
(משהו מיוחד שישמח אותך מאד
לעשות או לחוות).

מה "האבנים הגדולות" שלך?
(את מניחה אותן ראשונות
כי אם לא תעשי אותן הכי תצטערי)
מה "האבנים הקטנות"? מה החול? והמים?

מה הניגוד בין מטרת הזמן בתרבות היהודית לבין
מטרת הזמן בתרבות המתוקשרת?

כתבי 3 דברים שבעינייך לעשות אותם יהיה ניצול
זמן ו3 דברים אחרים שבעינייך יהיו "בזבוז זמן"

ההווה הוא מתנה...
איזו מתנה את יכולה לתת לעצמך בחופשה?
(משהו מיוחד שישמח אותך מאד
לעשות או לחוות).

מה "האבנים הגדולות" שלך?
(את מניחה אותן ראשונות
כי אם לא תעשי אותן הכי תצטערי)
מה "האבנים הקטנות"? מה החול? והמים?

מה הניגוד בין מטרת הזמן בתרבות היהודית לבין
מטרת הזמן בתרבות המתוקשרת?

כתבי 3 דברים שבעינייך לעשות אותם יהיה ניצול
זמן ו3 דברים אחרים שבעינייך יהיו "בזבוז זמן"

ההווה הוא מתנה...
איזו מתנה את יכולה לתת לעצמך בחופשה?
(משהו מיוחד שישמח אותך מאד
לעשות או לחוות).

מה "האבנים הגדולות" שלך?
(את מניחה אותן ראשונות
כי אם לא תעשי אותן הכי תצטערי)
מה "האבנים הקטנות"? מה החול? והמים?

מה הניגוד בין מטרת הזמן בתרבות היהודית לבין
מטרת הזמן בתרבות המתוקשרת?

כתבי 3 דברים שבעינייך לעשות אותם יהיה ניצול
זמן ו3 דברים אחרים שבעינייך יהיו "בזבוז זמן"

ההווה הוא מתנה...
איזו מתנה את יכולה לתת לעצמך בחופשה?
(משהו מיוחד שישמח אותך מאד
לעשות או לחוות).

...לא לאבל של בטלה הגן נקרא

אך לא להביט אחורנית להתעטף יגון

ולהזיל דמעה של כאב

לזכר גדולי העבר שהלכו ואינם.

כי אם, בתענית אתה שרוי בימי הזכרון

הללו של חורבן ציון וירושלים.

הצום הזה מפנה את מבטך קדימה

להזכירך כי לא לנצח נפלו ציון וירושלים

רק בידך הדבר וירושלים קום תקום

התבונן ודע כי הגן צם כדי להבהיר לעצמך

שגם היום עדיין קשור תפקידך בשואה זו

וכדי שתחזור ותשנן זאת לעצמך עד אשר

יושלם גורלך

ותבין את תפקידך

ותעמוד בו

[רש"י הירוש].

זה עצוב!

אנשים שנאו את השני

את מי אתה שונא? אהבת אותו אתמול,

איך יתכן שאתה שונא אותו היום?

אם פעם אהבתם מישהו איך אתם יכולים

לשנוא אותו?

אנחנו חיים בעולם עם הרבה כוסות שבורות

בתים שבורים

ילדים שבורים

יהדות שבורה...

ירושלים יכולה להיבנות רק מאנשים

שיכולים לקחת כוסות שבורות ולבנות מהן

בית מקדש

[הרב קרליבך בברכה לחתן וכלה]

שבעה עשר בתמוז חמישה דברים אירעו בו:

נשתברו הלוחות

בטל התמיד מבית ראשון

הובקעה ירושלים בחורבן שני

שרף אפוסטומוס הרשע ספר תורה

העמיד צלם בהיכל

תשעה באב חמישה דברים אירעו בו:

נגזר על ישראל במדבר שלא ייכנסו לארץ

חרב הבית בראשונה

חרב הבית בשנייה

נלכדה ביתר

שרף טורנוסרופוס את ההיכל

(על פי מסכת תענית פוק ד משנה ו)

למחרתו של יום החורבן.

סוכרני, תינוק מחש הייתי, אפשר בן ארבע, אפשר

בן מחש.

משעבר הסיוט סוף סוף, למחרת התענית, לאחר

שלושת השבועות שבהם לא התרנו לעצמינו שום

חותרות, חשקה נפשי בסוכרייה.

כשוט- סוכרייה

גוטה לא טעמנו כל אותם הימים, מכני שהיה גזה

תענוג יתר.

בבוקר היה הדבר, ביקשתי את הסוכרייה, וכבר

הושטתי את ידי-

אחר אבא: עוד לא, בית המקדש בוער עדיין,

עד הצהריים!

עיניו חלאו צער ויגון עולמים כאילו התבערה

משתוללת זה עתה בתוך הבית מחש וכל היפה

והטהור בעולם עולה עימה באש.

ואך אני הרגשתי כך, שהבית בוער עדיין,

בוער מתחת לרגליים, בוער מכל העברים,

עודנו בוער- עד הלום...

זה עצוב!

אנשים שנאו אחד את השני

את מי אתה שונא? אהבת אותו

אתמול, איך יתכן שאתה שונא אותו

היום?

אם כעם אהבתם מישהו איך אתם

יכולים לשנוא אותו?

אנחנו חיים בעולם עם הרבה כוסות

שבורות

בתים שבורים

ילדים שבורים

יהדות שבורה...

ירושלים יכולה להיבנות רק מאנשים

שיכולים לקחת כוסות שבורות

ולבנות מהן בית מקדש

[הרב קרליבך בגובה לחתן ונלה]

התקנה

66 - 70 לספירה

צבאות רומי הבקיעו חומות הר הבית. ירושלים נפלה, בית המקדש בלהבות.

13,000 יהודים

נרצחו בבית שאן

האוכלוסייה הנוכחית בארץ מעוררת משעשע מרוביקה ביהודה. במחצית משטטו ככל הארץ בין היהודים והאוכלוסייה הזרה, נרצחו בבית שאן כ-13,000 יהודים, 20,000 איש נטבחו ע"י קיסרית כ-13,000 יהודים. האוכלוסייה הנוכחית בבית שאן.

תוצאות המרד: אבידות יהודים: מליון הרומים בירושלים תשעים אלף נלקחו בשבי

ירושלים הכבושה עושה היום את חשבון הנפש. מאז מרדן המרד נגד הרומאים לפני ארבע שנים ועד היום, נהרגו בירושלים כמיליון יהודים כולל אזרחים וחילים. כ-90 אלף איש נלקחו בשבי ויוגלו לרומא. כשליש מהיושב היהודי בארץ ניספו במלחמה.

רומא, שמרן לעוד הפנימה, גם להחליקות מניה שהלכה וגברה ע"י חומר העצה נטפס שהוטל אל תוך הלהבות וכל בית המקדש היה למאכלה אש.

היום, הוא יום האחר עשרה בחודש אב, נכבשה העיר. דגל הקיסרות הרומית הונף הכורך על מקום המקדש השורף, היום הזה נסמך הגיגול על ירושלים. מדינת יהודה אינה עוד.

מסאת העובדה שהחומה החזיקה מעמד כשני כל כלי המשתח וכל נתון היה לקעקע את אבניה, מקץ טיטוס חלעול את שער החומה באש, האש שבערה יותר משעתיים שעות רצופות, התחשפה גם אל המבנים שהיו סמוכים לחומה, הטילה מורא לכל אנשי כותחיה ורבים אכזרו כל יבלת מידה לשפול ולבנות את החבברה מסאת המלם שתקפו בו למצא הלהבות. כוחות האויב אשר ניצלו את שעת הכושר, חדרו אחרון, לשרת כאב, כוחות מחוגרים אל הצהרה התיצונית והמגינים שנטנו אל הצהרה הפנימית, לפיד בוער שהשליך על בית המקדש ע"י חיל

במיתקפה רבת היקף, חתך ניצול כל אילי הברזל ועמדו לרשותם, נגחו הרומאים את החומה השלישית חוץ ונגח ללא הפוגה עד קריסתה ופריצהה ביום ז' באייר שנת 70. בטקטיקה רומית שניחל טיטוס, הצליחו לניצוחו ולהכניע גם את החומה השנייה אשר בקיסיה את איזור השוקים, אבני בליטות שחומטו ע"י הקנאים על הגיטיה הרומיים מגדלי המטירה, לא מנעו מהגיטות הרומיים שספחיעו בחיל המהיר וקשיתם את הקרקעם המדוירה.

כפי באב החל הצבא הרומאי לגנב באילי ברזל מאספייס את התומה התיצונית של בית המקדש.

באונתם, בתום מצור על ירושלים, שנמשך ארבעה חודשים, ולאחר 4 שנות המרד נגד שלטונה של רומא שנ-תפשט על כל ארץ יהודה, אשר במהלכו נגחו הלגיונות רומיים באילי הברזל את חומות ירו-שלים שפכו עליה סלילה, שהיווה אנש הבוסטונת הקרב הגואש על ירושלים, על מק-דשו ועל חומות המדינות.

ירושלים שוחתת דם. מדינות יהודיים איננה עוד.

ירושלים בירת ישראל, עיר הנצח השלוש, נכבשה אמש בהסתערות עזה של 80 אלף חיילי הצבא הרומאי. בות הנקרש אשר עמד על חלו 600 שנה מומו עזרא, קרט תחתיו לאחר קרבות עזים והיה למו-כולת אש. מגונו ירושלים וה-מקדש שבנו 28,000 חיילים, במקורו של שמעון בר גיורא ווחנו מגוש חלב, לחמו בעז-בחרוף נפש על הר הבית, כנגד חיל הפרשים וגדודי הקשתים מן הלגיון העשירו הרומאי, אך כוחם לא עמד להם

איכה ישיבה בדרך

אם נישא עיינו א שנת השמנה זה 187 שנים לא יקשה עלינו לחיזק כאותה פרשה ענומה של רב האחים הורקנוס ואריסטובולוס שני בניה של שלומציון המלכה, אשר שר את ע"י נומקיו הוא אל זכרון לרשת אל כס המלוכה. רבים היהודים אשר המכו ללא מים חרוקנוס ושנאיתו למלוכה, אך אריסטובולוס רכש לעצמו מהנה גדול יותר של תועמים ואוהדים מקרב היהודים. הקרע והאיבה בין האחים הניצו גרמה לפילוג בעם אשר בסופו של דבר הביא לירי עימות צבאי בין שני האחים יריבים והמתוח הגוהים אחריהם.

סופם קיסר אשר היריעה על מלחמת האחים במדינת יהודה הניעה לאוניו כהיותו בדמשק כשנת 65 לפני הספירה, ראה את השעה ששרה לחדור עם צבאו לארץ ישראל ולקצץ את כנולוחיה בצבולו לשם כך את שולחיה של מדינת יהודה עקב החיכוכים הגנטיים שנתלעו בה. כמחבלה אסטרטגית מהחוכמת כבש סופמיס את הארץ והשתלט על כל המצביאים ביהודה. אין כיום חולקים על העובדה כי לסופמיס קיסר לא היה מלכתחילה כל כוונה להשתלט על ארץ ישראל, אך ריב האחים הניצו הורקנוס ואריסטובולוס הוא שנתן את האמפתיה לסופמיס להשתלט על הארץ ולכבוש. וכך כאשר נתן טולג'ה היום לכהיט במרסקטיבה של 107 שנים אחריה, טולג'ה לקרע במקומה כי עוררנו של שני האחים הוא שהביא לכיבוש הארץ ע"י סופמיס ושניעבריה להוסי.

לא יפלא הדבר כי ארץ ישראל התחנה זה 187 שנים בעול הכיבוש הרומי (משנת 63 לפני הספירה ועד היום — שנת 70 לאחר הספירה) ידעה תחמוכה וטבל מן האכזריים ביותר שידעה ההיסטוריה מעודה. די אם נזכיר את השתלטות המאורעות בארץ ישראל ובקהילות היהודים בגולה כדי שבני איה שכנות אסונות לאומיים טופנים בחובם כמסופים בין אחים ולאוי שואה הולכי-אונת ותי המילון.

ביטול מלכות החשמונאים ע"י פומידי קיסר, היה צער ראשון לקראת הידרדרות המצב המדיני, על צעד זה נוספה קריעת ששתיים מהחומות יהודה אשר הביאה לירי תוצאות מלכותיות מזהות למדינת יהודה המשתכררת. אך באי משתכן כי לאחת מה הרודוס נטלו הרומאים לידם את עוליה הירגל לירושלים, את העלבות נוספה על עוברת ההטרדות שהסתיירו כמקנון הליגנות הרומיים את עוליה היילי המצב הרומי כיהודים בעת הירודיוסיס שהטחיו חילי המצב חמדים כיהודים על ידי הקרבה קרבן המסח, הרדיע מפל — לירי ריחשו של הקיסר קליגולה (40 לספירה) להציב את סמלו בבית המקדש, כי אכן, כמצב אשר שבו כוח מה נוחל לה למדינת יהודה מצמיחה החימה?

המצב הפנימי ביהודה הוסיף גם הוא שכן למרודו, שכבחה עמדה כבר להחליקו, עלייתה של שלטת הקנאים אשר הכחה שרשיים עמוקים בעם 62 (60) לספירה, וירדישה הגלית מתפשטת למגד את שלטונה ליעותיהם של המחוגים הצדוקים אשר בדולג בהשקפה כי אין לשפול כבש צבאי נגד רומי ויש להשלים עם השלטון הזר שכבש עליה. רובו המבטיע של העם נטה ללכת אחרי הקנאים, ולי יטלה איפוא שהאשליה כי שנתן הירשיעה של רומי ימלא יום שמים נגות וכן כאשר כל הכוחות בעם צדיקים היוו חילתלכו למחנה אחר, החלו לצוץ הגלילי יוגדים והשקפתם שהתבוא עימם להתאמתמן של מלכותו יריבתה אשר עשו של שבילוחן לחלל זו את זה שביכות זדיים.

מלחמת אחים זאת, שהתחלה להשתולל בעם בשעה כה גוילתה, שרשייה נעוצים לא רק בעמדות אידיאלוגיות נבדלות, שניתן למצוא להן תוקף מלשתי אלא גם מסיבות אינטרסנטיות גרידי, שבתן צדק אסוננו הגדול, ירושלים של אנשים נכונים להקים ממשלה לרד לאומי אשר אחת אל כל כוחות העם לגוש אחד והפעל לגיטימי המפירים בין המפלגות היריבות, תקפלה כירייה ליהודה, נטולת הגיון, וחסרת ברורות לאומית, אכן היום כעת הזה טמחה ההיסטוריה על מינו והוכיחה לנו כי הנכח ויכלתנו לפצוא שמתחמת על דע זה את אבות העדה, קטניות מוסאם גזרות מוחץ, חוסר אבן וחשרות הודיה, קנאה ותחרות וחסר יכולתם להאחדת עם זה שהיה בעצמיותו ועל כן הגיעתנו השואה הנוראת הזאת.

שבויי ירושלים לעבדות לרומא

היהודים הוגלו כבר מארץ נומקיו לעבדים ולשפלות כמכירי סחר העבדים במדינת סוס. חלק אתר של הגוליים נשלח לעבודות סך במקרות ומחצותיה של הקיסרות הרומית.

יוסף בן מתתיהו בגד בעמו הודיע כי יקדיש זמנו לחיבת ספר על המלחמה בו ירצה טענותיו להצדקת דרכו

מן ע"י הרומיים על האנשים שכתבה, על-מנת למונע נפילתם ליד האויב, החליטו הפתוחים במדינת סוס אתר לאחד עצמם ליעת. כמו כן, תועים אנשי סביריה, כי ע"י מדיניות שאנסו עד כה, תוכח שהמתאבדים אשר חילטינו למית אש את רצונו ע"י גזול, כיבדו את החלטתם הטיבאית כמלואה והציגו את הפועל, אך יוסף ארל לא ריכז את החלטתה שנחשת, הצליח במסעה הרחיק להשאר אחרון על פי הגרזל וכסינאו מן המעשה וקרב אל שטריטות נבא יוסף לאספייס כי עזר הוא לירות קיסר. מסעם מבשי ריחה לו חיי כמחמה, והוא עבר אל מחנה הרומיים והיה אחיץ ממקורו קל טיטוס.

יפו יבנה ואשדוד נכבשו ע"י האויב

כדיעות שנתנו ממישור החוף, נמר כי צבאותיו של אספייס התמחו על יפו וכבשוה. התמחרות נעשתה כשילוב טיטוס המלחמה של צי הקיסרות אשר חקף את העיר מינות הים. בעיטת מעשי הכיבוש בישו, כבשו הרומאים גם את יבנה ואת אשדוד. פרשיים צבאיים טוענים כי ע"י כיוסן של יפו, יבנה ואשדוד יעצם צבאות אספייס, הגטיחו לעצם הורחמים נעזת חופשיה בדרך החוף, מכל מקום, ברור הויר כי כיוסן של עירם אלה יערים קשים וטיטוס של מדינת יהודה כניולו מלחמתה נגד רומי.

מרושם המיחור של הטנט הרומי, שחונכו ברובם לרנל הנצחון הצבאי של הלגיונות הרומיים בירושלים, נקבלה חילתם כי כל כלי המקדש שחלקו שלל על הקרבות על הר הכית, יהיו נעשה רכושם הכלעי של הקיסרות הרומית. במקביל הוציא גם טיטוס צו להגביה את המקדש לרומא. ארון הכית, השולחן והמזבחה וכל יתר כלי המקדש יושעו חרן ימים ספורים על ספינה מלחמה של

מטבע 'יוודיא קאפטה' (יהודי דה השבורה)

לרגל הנצחון על היהודים, טבעו הרומאים מטבעות שעליהן חלטים המפאיר חילי רומא יצב לצד שילי המפר, המסמל את ארץ יהודה, ולצדו השמל של הצי אשה יושבת, המסמלת את העם היהודי המכבס. על המטבע מופיעה הכתובת 'יהודה השבירה'.

יריחו נכבשה ע"י צבא אספייס

שיירות צבא גדולות של גודרי מרשיים רוגמים מצבא אספייס, אשר עברו את השומרון, ירדו לבקעת הירדן ומתחו בהתקפה על יריחו. מסאת מבלים אינטרסניים שמוטם כשיקוף דעת משטת של כוחותיו, עלה ליהודים להשתלט על יריחו ולכבוש חזן זמן קצר. (קין 68)

מסדר הנצחון של צבאות רומא בארץ ישראל מחר על הר הצופים.

טיטוס יעניק עיטור הגבורה למפקדי חיל הפרשים של הלגיון העשירי.

יהודה יזכנה להשתתף במסדר זה גם יהודים מאזור הגליל, מישרו החוף ונשות חרומם המלכות חיל מרשיים וקשתים.

נורע כי במסדר זה ישתתפו כל הלגיונות הרומיים שנטלו חלק בכיבוש ירושלים והם הלגיון החמישי, הלגיון הששי, הלגיון העשירי והלגיון השנים עשר. על מנת שמסדר יוצג את כל החטיבות שכבשו את ארץ ישראל.

קרבות עזים במרומי מצדה. מגיני מצדה: נחזיק מעמד

הר הניצב כפני הרומאים היא, כיצד לקרב את מגדולי המצודר להחמוק לוחמת המצדה. כדי להשיג מטרה זו צריכים הרומאים להתגבר על המרש נוגה אל 150 מטר מן המישור שירגילי המצדה ועד לספתם המצודה, ששקייסו צבאיים דוגלים בסכרה כי לא מן המצוד הוא מישור הקרוב יסו הלגיונות הר-מיים לשפול מוללה לגובה של 100 מטר לפחות על מנת להכניע את הצדורים, ואכן, החוכמה הזרה ותנועת הרומיים במצדה כי המציקי כמחנה ו' שבו שונתם בו בעמיקה שלהם, מעידה על אסטרות זו.

מבנהו של טיטוס שעל הר הצופים, נעשות עתה החובנות לקראת מסדר הנצחון של הצבא הרומאי בארץ ישראל.

במבנה מן העיר נתן להבחין בתנועה רבה של חילים ויר-הצופים, נעשות עתה החובנות לקראת מסדר הנצחון של הצבא הרומאי בארץ ישראל. במבנה מן העיר נתן להבחין בתנועה רבה של חילים ויר-הצופים, נעשות עתה החובנות לקראת מסדר הנצחון של הצבא הרומאי בארץ ישראל.

במרושם המיחור של הטנט הרומי, שחונכו ברובם לרנל הנצחון הצבאי של הלגיונות הרומיים בירושלים, נקבלה חילתם כי כל כלי המקדש שחלקו שלל על הקרבות על הר הכית, יהיו נעשה רכושם הכלעי של הקיסרות הרומית. במקביל הוציא גם טיטוס צו להגביה את המקדש לרומא. ארון הכית, השולחן והמזבחה וכל יתר כלי המקדש יושעו חרן ימים ספורים על ספינה מלחמה של

על מדינת יהודה כי איננה מתאבלים ומכבים מרה

קהילת יהודה אתונה. יוון

ואם נחרבנו

ונחרב העולם עימנו

בשנאת חיים

ניבנה

וייבנה העולם עימנו

באהבת חיים

(הראי"ה קוק)

חשוננוס

אג

חמעטין

בשמחה

(תעניית ד, ו)

כל

המתאבל

על ירושלים

זוכה ורואה

בשמחתה

(תעניית ל ע"ב)

נקודות להחשבה

קראי כתבה אחת (או יותר) מהעיתון שמתעד

את תקופת החורגן.

האם את חשה הזדהות עם האירועים?

האם זה מזכיר לך דברים שקרו גם

בתקופות נוספות?

למה לא מתחננים בשלושת השבועות?

באיזה מובן חתונות הן "בניין ירושלים"?

"ימי בין המצרים" או "שלושת השבועות"

מהווים כשליש מחופשת הקיץ.

איך את מתייחסת לפעור שבין הציפייה

לכיך ולבילויים בקיץ לבין ההלכות של

שלושת השבועות ותשעת הימים ואווירת

האבלות?

ניצד הגיע אביו של הילד לעומק התחושות

שהוא מבטא כלפי החורבן?

למה מתכוון רש"י הירש כשהוא מבקש

לראות אבל משמעותי? איך עושים זאת?

**רעיונות למעשים שאפשר לעשות בקיץ
להגברת אהבת ח'נים.**

להשתתף בקריאת מגילת איכה
וקינות רק בערב תשעה באב

או

להשתתף גם בתכילת שחרית
בתשעה באב עם איכה וקינות

להתייחס לשלושת השבועות
כזמן שעוצר את הכיף של החופש

או

להתייחס לימי בין המצרים כזמן
תשובה, חשבון נפש וחיבור לכלל
ישראל

מרגישה שיש בחיי ובחיים בישראל יותר
סיטואציות של שנאת חינם

או

מרגישה שיש בחיי ובחיים בישראל יותר
מצבים של אהבת חינם

	איכה גם בבוקר		איכה רק בערב
	רצינות מבורכת		עצירת כיף מרגיזה
	יותר אהבת חינם		יותר שנאת חינם

	איכה גם בבוקר		איכה רק בערב
	רצינות מבורכת		עצירת כיף מרגיזה
	יותר אהבת חינם		יותר שנאת חינם

	איכה גם בבוקר		איכה רק בערב
	רצינות מבורכת		עצירת כיף מרגיזה
	יותר אהבת חינם		יותר שנאת חינם

	איכה רק בערב	עצירת כיף מרגיזה	יותר שנאת חינם
	איכה גם בבוקר	רצינות מבורכת	יותר אהבת חינם

קראי כתבה אחת (או יותר) מהעיתון שמתעד את תקופת החורבן.
האם את חשה הזדהות עם האירועים?
האם זה מזכיר לך דברים שקרו גם בתקופות נוספות?

למה לא מתחננים בשלושת השבועות?
באיזה מובן חתונות הן "בניין ירושלים"?

"ימי בין המצרים" או "שלושת השבועות" מהווים כשליש מחופשת הקיץ.
איך את מתייחסת לפער שבין הציפייה לכיף ולבילויים בקיץ לבין ההלכות של שלושת השבועות ותשעת הימים ואווירת האבלות?

כיצד הגיע אביו של הילד לעומק התחושות שהוא מבטא כלפי החורבן?

למה מתכוון רש"ר הירש כשהוא מבקש לראות אבל משמעותי? איך עושים זאת?

קראי כתבה אחת (או יותר) מהעיתון שמתעד את תקופת החורבן.
האם את חשה הזדהות עם האירועים?
האם זה מזכיר לך דברים שקרו גם בתקופות נוספות?

למה לא מתחננים בשלושת השבועות?
באיזה מובן חתונות הן "בניין ירושלים"?

"ימי בין המצרים" או "שלושת השבועות" מהווים כשליש מחופשת הקיץ.
איך את מתייחסת לפער שבין הציפייה לכיף ולבילויים בקיץ לבין ההלכות של שלושת השבועות ותשעת הימים ואווירת האבלות?

כיצד הגיע אביו של הילד לעומק התחושות שהוא מבטא כלפי החורבן?

למה מתכוון רש"ר הירש כשהוא מבקש לראות אבל משמעותי? איך עושים זאת?

קראי כתבה אחת (או יותר) מהעיתון שמתעד את תקופת החורבן.
האם את חשה הזדהות עם האירועים?
האם זה מזכיר לך דברים שקרו גם בתקופות נוספות?

למה לא מתחננים בשלושת השבועות?
באיזה מובן חתונות הן "בניין ירושלים"?

"ימי בין המצרים" או "שלושת השבועות" מהווים כשליש מחופשת הקיץ.
איך את מתייחסת לפער שבין הציפייה לכיף ולבילויים בקיץ לבין ההלכות של שלושת השבועות ותשעת הימים ואווירת האבלות?

כיצד הגיע אביו של הילד לעומק התחושות שהוא מבטא כלפי החורבן?

למה מתכוון רש"ר הירש כשהוא מבקש לראות אבל משמעותי? איך עושים זאת?

קראי כתבה אחת (או יותר) מהעיתון שמתעד את תקופת החורבן.
האם את חשה הזדהות עם האירועים?
האם זה מזכיר לך דברים שקרו גם בתקופות נוספות?

למה לא מתחננים בשלושת השבועות?
באיזה מובן חתונות הן "בניין ירושלים"?

"ימי בין המצרים" או "שלושת השבועות" מהווים כשליש מחופשת הקיץ.
איך את מתייחסת לפער שבין הציפייה לכיף ולבילויים בקיץ לבין ההלכות של שלושת השבועות ותשעת הימים ואווירת האבלות?

כיצד הגיע אביו של הילד לעומק התחושות שהוא מבטא כלפי החורבן?

למה מתכוון רש"ר הירש כשהוא מבקש לראות אבל משמעותי? איך עושים זאת?

טיפוסי קבלת החלטות:

1. אחיר המהיר

מחליט כמה שיותר מהר, לא משנה מה, העיקר לא להיות במצב עמימות והתלבטות, שלא יכול לסבול.

2. אהרון ברגע האחרון

מחכה עד הרגע האחרון האפשרי, ואז מחליט, לא משנה מה.

3. ורד יוצאת למרד

תמיד מחליט ההפך מכולם, רק בשביל להיות שונה.

4. משולם המושלם

מנתח ובודק את כל הצדדים כדי להגיע להחלטה מושלמת.

5. ניצה אינטואיציה

בזרות לפי רגש פנימי. לפי מה

שמרגיש נכון.

6. אסתר ירוק יותר

תמיד חושבת שהיה טוב יותר לבחור

באלטרנטיבה השנייה. בזרות ומיד

מתחרטת.

7. נטע רולטה

משאירה הכל לגורל ולמזל. לא

מחליטה בעצמה.

8. גילי - אתה תגייד לי

משאיר את ההחלטה לאחרים; חברים,

הורים, מורים, מדריכים - כל מי שבעל

סמכות.

**הרמב"ם מתאר שני טיפוסים של
גדלות אישית:**

**החסיד המעולה והמושל בנפשו.
החסיד המעולה עושה את הטוב
והישר כדבר טבעי ומובן מאליו,
טובו נובע ממהותו.**

**המושל בנפשו הוא היפוכו של
החסיד המעולה.**

**הוא כובש את טבעו, עוקר מתוכו
את הרע, ומחלא עצמו בטוב, כובש
ומגבש את עצמו מחדש, וכן
משליט את התורה על עצמו.**

התאימי בין הדברים שכתב

הרב דסלר על

"נקודת הבחירה"

לבין ההסברים של כל

פיסקה בלשון פשוטה יותר

[הניחי את ה"תרגום" על

הפיסקה המקורית]

...רוב בני אדם, אם גם חונכו
למצוות ומעשים טובים, יעשו
מצוות אנשים חלומדה...בחירת
הטוב, כמעט שאין להם, כי לעיתים
רחוקות מאד יגיעו למלחמת
היצר. אשרי האדם אשר...ישים
חבטו לעלות מעלה מעלה הן
במעשה הן בכוונת הלב...וכאשר
ירבה כנה תורה ומצוות, כל אלה
תהיינה עשויות בבחירה, מתוך
מלחמת היצר ונמצא שכל מעשיו
תהיינה זכויות. כפי רוחב חזית
המלחמה יתרבה המקום למעשי
גבורה ויגדל ערך הניצחונות.

[הרב אליהו דסלר
"קונטרס הבחירה".]

נקודה זו של הבחירה אינה עומדת על
מצב אחד כי בבחירות הטובות האדם
עולה למעלה היינו
שהמקומות שהיו מערכת המלחמה
מקודם, נכנסים לרשות היצור הטוב,
ואז המעשים הטובים שיוסיף לעשות
בהם יהיה בלי שום מלחמה ובחירה
כלל.

יש אשר יתחנך האדם להרבה מן
הטוב עד שהוא בטוח בו... כל אדם
יש לו בחירה במקום נקודת בחירתו.
אבל מקום הנקודה מוכן הוא מקודם
אם על ידי בחירותיו
הקודמות אשר הוא בעצמו השיב על
ידן את נקודת בחירתו למעלה או
למטה ואם על ידי הסיבות אשר ניתנו
לו מן השמיים, ששמוהו בסביבה
שנתחנך בה מילדותו.

כששני עמים נלחמים, הנה
המלחמה היא במקום המערכה, כל
מה שאחורי צבא העם האחד הוא
כולו תחת רשותו ואין לו שום ניגוד
כלל, וכן מה שהוא מאחורי השני
כולו ברשות השני. אם האחד ינצח
פעם בקרב, וידחה את השני מרחק
מה, אזי בהתחדש הקרב יהיה
במקום שיעמדו שניהם אז...

כל אדם יש לו בחירה. היינו בנקודת
פגישת האמת שלו עם האמת
המדומה, תולדת השקר.
אין הבחירה שייכת אלא בנקודה
שבין צבאו של היצור הטוב לצבאו
של היצור הרוע.

...רוז בני אדם, אם גם חונכו
למצוות ומעשים טובים, יעשו
מצוות אנשים מלומדה...בחירת
הטוב, כמעט שאין להם, כי לעיתים
רחוקות מאד יגיעו למלחמת
היצור. אשרי האדם אשר...ישים
מבטו לעלות מעלה הן
במעשה הן בכוונת הלב...וכאשר
ירבה כנה תורה ומצוות, כל אלה
תהיינה עשויות בבחירה, מתוך
מלחמת היצור ונמצא שכל מעשיו
תהיינה זכויות. כפי רוחב חזית
המלחמה יתרבה המקום למעשי
גבורה ויגדל ערך הניצחונות.

[הרב אליהו דסלר
"קונטרס הבחירה".]

בזמן חלחמה בין מדינות הקרב הוא
בחזית. לא "כל הארץ" נלחמת
ב"כל הארץ". רק ברצועת הקרקע
שבה נפגשות שתי הארצות
(המדינות) מתחולל הקרב.

כשאדם צריך לבחור ולהחליט אם
להתנהג באופן אחד או באופן אחר
הוא לא שואל את עצמו על כל
מערכת האמונות והדעות שלו ובוחר
בה מחדש, הוא רק מצוי במאבק על
הנקודה הספציפית הזו שאותה הוא
צריך להכריע נעת.

כל הבחירות שנבר עשית בעבר
והוכרעו לצידו של הטוב הם כבר
חלק מחך. נקודת הבחירה עולה
בדוגה בכל בחירה ובחירה.

רוב המעשים שאנו עושים ביום יום
אנו כבר לא בוחרים בהם. אחרי
שבחרנו פעם אחת, או שגדלנו כך,
הם הטבע שלנו. הבחירה היא
כשמגיעה סיטואציה חדשה שיכולה
להגביהה או להנחין אותנו.

כדי להתקדם בחיים מבחינה רוחנית
צריך לשאוף להגביהה כל הזמן את
נקודת הבחירה לעבר הכרעות שאינן
ההורגל או הטבע שלך. להורגיש
שאתה באמת מתלבט בין טוב לרע.
בין טוב לטוב יותר, ומכריע.

נקודות לחשבה

הזכרי בבחירה שבתרת לאחרונה.

האם היה קשה או קל להכריע?

מה היו השיקולים לכל כוון?

איזה שיקול עזר לך להכריע?

חשבי איפה נמצאת "נקודת הבחירה" שלך?

מה החזיתות שבהן את מתמודדת, בתחומים שונים?

כלפי איזה מצוות את "חסיד מעולה"

(עושה אותן באופן טבעי ובכלל לא מהרהרת לגביהן)

וכלפי איזה מצוות את "חושל בנפשו"

(מתחשק לנסות אחרת אבל עוצרת בגלל צו ה').

מי בוחר יותר פעמים, חסיד מעולה או חושל בנפשו?

האם בחופש יש יותר סיטואציות שדורשות

בחירה והתמודדות?

האם זיהית את עצמך בתוך אחד

מהטיפוסים מבחינת הרגלי קבלת החלטות?

האם את רוצה לשנות את אופן קבלת ההחלטות שלך?

האם החופשה היא הזדמנות טובה לך?

אני רוצה לחיות ולפעול מתוך
תחושה ותודעה של בחירה

או

אני רוצה לזרום ולא להתעמק
בכל נושא ולהכריע בין טוב
לטוב יותר

אני מאד אוהבת לבחור וזה חשוב לי

או

אני ממש מעדיפה שיחליטו בשבילי

אני רואה באור חיובי יותר את
"החסידי המעולה" שבטבע שלו
נמשך למצוות

או

אני מעריכה יותר את "המושל בנפשו"
שכל קיום מצווה כרוך
בהתגברות על יצר

אני מסכימה ש"נקודת הבחירה"
נמצאת רק ב"חזית"
בהתמודדות נקודתית

או

אני מרגישה שבכל יום ורגע יש "מלחמה"
על השטח כולו, אין אמיתות
מזחלטות שכבר נתקבעו.

	להשתדל לזרום		כל הזמן לבחור
	שיחליטו בשבילי		אוהבת להחליט
	מושל בנפשו		חסיד מעולה
	הכל נידון בכל עת		נקודת בחירה בחזית

	להשתדל לזרום		כל הזמן לבחור
	שיחליטו בשבילי		אוהבת להחליט
	מושל בנפשו		חסיד מעולה
	הכל נידון בכל עת		נקודת בחירה בחזית

	להשתדל לזרום		כל הזמן לבחור
	שיחליטו בשבילי		אוהבת להחליט
	מושל בנפשו		חסיד מעולה
	הכל נידון בכל עת		נקודת בחירה בחזית

כל הזמן לבחור	אוהבת להחליט	חסיד מעולה	נקודת בחירה בחזית
להשתדל לזרום	שיחליטו בשבילי	מושל בנפשו	הכל נידון בכל עת

**הזכרי בבחירה שבחרת לאחרונה.
האם היה קשה או קל להכריע?
מה היו השיקולים לכל כוון?
איזה שיקול עזר לך להכריע?**

**חשבי איפה נמצאת "נקודת הבחירה" שלך?
מה החזיתות שבהן את מתמודדת,
בתחומים שונים?**

**האם זיהית את עצמך בתוך אחד
מהטיפוסים מבחינת הרגלי קבלת החלטות?
האם את רוצה לשנות את אופן קבלת
ההחלטות שלך?
האם החופשה היא הזדמנות טובה לך?**

**הזכרי בבחירה שבחרת לאחרונה.
האם היה קשה או קל להכריע?
מה היו השיקולים לכל כוון?
איזה שיקול עזר לך להכריע?**

**חשבי איפה נמצאת "נקודת הבחירה" שלך?
מה החזיתות שבהן את מתמודדת,
בתחומים שונים?**

**האם זיהית את עצמך בתוך אחד
מהטיפוסים מבחינת הרגלי קבלת החלטות?
האם את רוצה לשנות את אופן קבלת
ההחלטות שלך?
האם החופשה היא הזדמנות טובה לך?**

**הזכרי בבחירה שבחרת לאחרונה.
האם היה קשה או קל להכריע?
מה היו השיקולים לכל כוון?
איזה שיקול עזר לך להכריע?**

**חשבי איפה נמצאת "נקודת הבחירה" שלך?
מה החזיתות שבהן את מתמודדת,
בתחומים שונים?**

**האם זיהית את עצמך בתוך אחד
מהטיפוסים מבחינת הרגלי קבלת החלטות?
האם את רוצה לשנות את אופן קבלת
ההחלטות שלך?
האם החופשה היא הזדמנות טובה לך?**

**הזכרי בבחירה שבחרת לאחרונה.
האם היה קשה או קל להכריע?
מה היו השיקולים לכל כוון?
איזה שיקול עזר לך להכריע?**

**חשבי איפה נמצאת "נקודת הבחירה" שלך?
מה החזיתות שבהן את מתמודדת,
בתחומים שונים?**

**האם זיהית את עצמך בתוך אחד
מהטיפוסים מבחינת הרגלי קבלת החלטות?
האם את רוצה לשנות את אופן קבלת
ההחלטות שלך?
האם החופשה היא הזדמנות טובה לך?**

**כלפי איזה מצוות את "חסיד מעולה"
(עושה אותן באופן טבעי
ובכלל לא מהרהרת לגביהן)
וכלפי איזה מצוות את "מושל בנפשו"
(מתחשק לנסות אחרת אבל עוצרת
בגלל צו ה').
מי בוחר יותר פעמים, חסיד מעולה או
מושל בנפשו?
האם בחופש יש יותר סיטואציות
שדורשות בחירה והתמודדות?**

**כלפי איזה מצוות את "חסיד מעולה"
(עושה אותן באופן טבעי
ובכלל לא מהרהרת לגביהן)
וכלפי איזה מצוות את "מושל בנפשו"
(מתחשק לנסות אחרת אבל עוצרת
בגלל צו ה').
מי בוחר יותר פעמים, חסיד מעולה או
מושל בנפשו?
האם בחופש יש יותר סיטואציות
שדורשות בחירה והתמודדות?**

**כלפי איזה מצוות את "חסיד מעולה"
(עושה אותן באופן טבעי
ובכלל לא מהרהרת לגביהן)
וכלפי איזה מצוות את "מושל בנפשו"
(מתחשק לנסות אחרת אבל עוצרת
בגלל צו ה').
מי בוחר יותר פעמים, חסיד מעולה או
מושל בנפשו?
האם בחופש יש יותר סיטואציות
שדורשות בחירה והתמודדות?**

**כלפי איזה מצוות את "חסיד מעולה"
(עושה אותן באופן טבעי
ובכלל לא מהרהרת לגביהן)
וכלפי איזה מצוות את "מושל בנפשו"
(מתחשק לנסות אחרת אבל עוצרת
בגלל צו ה').
מי בוחר יותר פעמים, חסיד מעולה או
מושל בנפשו?
האם בחופש יש יותר סיטואציות
שדורשות בחירה והתמודדות?**